

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9-12 wp.
Redakcja od godz. 1-2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 100.—
Miesięcznie . „ 30.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 20.—Przed tekstem Mk. 50.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobnie 5 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 30.—

Cena egzemplarza 30 Marek

Nr 39. (102.)

Łódź, wtorek, 27 września 1921 r.

Rok III.

Od administracji.

Z powodu dalszego wzrostu kosztów wydawniczych zmuszeni jesteśmy podwyższyć z dn. 1 października ceny prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata wynosić będzie kwartalnie mk. 300.— miesięcznie mk. 100.— Cena pojedynczego egzemplarza mk. 30.—

Stawki opłat za ogłoszenia są następujące: za wiersz nonparelowy lub jego miejsce (na stronie 4 szpalty) Mk. 20.— przed tekstem, (na stronie 2 szpalty) Mk. 50.— ogłoszenia drobne za wyraz Mk. 5.—

Ogłoszenia zamiejscowe o 50% drożej, zagraniczne o 100% drożej.

Administracja

„Dziennika Zarządu m. Łodzi“

Dział sprawozdawczy.

Z Obrad Magistratu.

76-ta Uchwała Nr 1037.

Przychylając się do wniosku Biura Centralnego Zarządu Głównego z dnia 19 września 1921 roku, postanowiono:

1) udzielić w roku szkolnym 1921/22 pracownikom Zarządu Miejskiego, Gazowni Miejskiej w Łodzi, Teatru Miejskiego w Łodzi oraz nauczycielstwu miejskich szkół powszechnych zapomogi na opłacenie wpisów szkolnych za ich dzieci, rodzeństwo i wychowanców, kształcących się w średnich zakładach naukowych, w wysokości 50% wpisu, o ile dany pracownik lub nauczyciel posyła do szkoły jedno lub dwoje dzieci, oraz w wysokości 75% wpisu, o ile posyła troje lub więcej dzieci, przyczem:

a) w bieżącym roku szkolnym nie udziela się zapomóg na opłacenie wpisów za dzieci, uczęszczające do klas wstępnych i pierwszej, zaś w przyszłym — za dzieci, uczęszczające do klas wstępnych, pierwszej i drugiej;

b) zapomogi na opłacenie wpisów szkolnych za rodzeństwo i wychowanców udziela się po uprzednim zbadaniu przez Wydział Opieki Społecznej stanu rodzinnego zainteresowanego pracownika, względnie nauczyciela,

c) za średnie uważa się zakłady naukowe, wymienione w zestawieniu sporządzonym przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

d) pokrywa się całkowicie wpisy za gońców, uczęszczających na kursy wieczorowe,

e) kwestje sporne decyduje Prezydjum Magistratu;

2) podwyższyć w związku z tem w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1921 poz. 1 tytułu VI, działu I wydatków z mk. 1.500.000.— do mk. 3.00.000.—

3) zwrócić się do Rady Miejskiej o zatwierdzenie niniejszej uchwały.

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół

42 (III sesji) w 2-gim terminie, zg. z § 31 D. o S.M. posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 13 września 1921 r.

Komplet radnych: 69. Komplet członków Magistratu: 8. Obecnych radnych: 46. Obecnych członków Magistratu 8.

Posiedzenie otworzył o g. 7 m. 45 wiecz. przewodniczący Rady Miejskiej r. A. Remiszewski, w obec. 39 członków R. M. (liczba ta stopniowo powiększa się do 54), zaprosiwszy do stołu prasydalnego rr. sekretarzy: A. Kozłkiewiczównę i W. Adamskiego oraz sekretarza Prezydjum, p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Oświadczenie przewodniczącego, iż z powodu nie dościa do skutku posiedzenia w pierwszym terminie, wyznaczonego na godz. 6-tą, posiedzenie obecne, jako w drugim terminie, jest prawomocne bez względu na liczbę obecnych.

2. Zawiadomienia radnych: Chwałbińskiego, Helmana, Hilszera, Koźmińskiego, Margolis, Rozenblatt, Włodarskiego i Zyngerowej, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. Uchwałę Magistratu № 964 z dnia 19 sierpnia 1921 r., treści następującej:

„Po przyjęciu do wiadomości sprawozdania Inspekcji Miejskich Przedsiębiorstw Koncesjonowanych o stanie funduszu szpitalnego, pozostałego po Konsorcjum byłych dzierżawców Gazowni Miejskiej w Łodzi, składającego się:

1. ze złożonych przez Konsorcjum w Głównej Kasie Miejskiej

a) papierów procentowych:

6% obligacyj m. Łodzi na sumę mk. 231.700.—	
5% długoterminowej pożyczki państwowej na sumę	396.600.—
b) gotówka	831.346.36

2. ze znajdujących się już w Magistracie, do których Magistrat winien doliczyć procenty za czas od dnia 23 kwietnia 1914 r. do dnia 15 sierpnia 1921 r.

182.816.75

postanowiono:

1) za ogólną sumę mk. 1.786.363.11 nabyć papiery procentowe.

2) fundusz szpitalny w papierach procentowych uważać za depozyt nienaruszalny i z powodu niemożności w obecnych warunkach rozpoczęcia budowy szpitala, postarać się o nabycie odpowiedniego placu pod budowę tegoż, oraz

3) powołać do życia komisję, któraby miała na celu zajęcie się tą sprawą, w następującym składzie: Prezydjum Magistratu, 2 przedstawiciele Wydziału Zdrowotności Publicznej, 1 przedstawiciel Wydziału Budownictwa i 3 przedstawiciele mieszkańców m. Łodzi z uwzględnieniem członków Konsorcjum byłych dzierżawców Gazowni Miejskiej w Łodzi.

4. a) Odezwy Prezydjum Rady Miejskiej do Magistratu treści następującej:
z dnia 1 września 1921 r.:

„Dotyczy: prowizorjum budżetowego dla Wydz. Zaprow. Miasta:

Komunikujemy, że zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dnia 22 czerwca 1921 r. okres prowizorjum budżetowego, udzielonego dla powyższego działu, upłynął w dniu 31 sierpnia r. b., wniosku zaś w sprawie przedłużenia, nie otrzymaliśmy do dnia dzisiejszego”.

z dnia 10 września 1921 r.:

„Dotyczy: odezwy № 1649/21 i z dn. 29 lipca 1921 r.

Rada Miejska uchwałą swą № IV z dnia 18 sierpnia r. b. zobowiązała Magistrat do przedstawienia przed 15 września r. b. cyfrowych danych, dotyczących uruchomienia tramwajów w porze nocnej, celem ewentualnej zmiany taryfy.

Wniosku w sprawie powyższej do dnia dzisiejszego nie otrzymaliśmy”.

b) Oświadczenie przewodniczącego że podobnego rodzaju stań rzeczy jest niedopuszczalny.

5. Odpowiedź ławnika Arndta na właściwe zapytanie r. Kotkowskiego, że nie odbył

w Łodzi zjeżdżie niemców — obywateli polskich występował on w imieniu własnem w charakterze przedstawiciela frakcji niemieckiej w Radzie Miejskiej.

Wybrano:

a) na członka Komisji Teatralnej — r. Bolesława Kotkowskiego;

b) na członka Delegacji Opieki Społecznej — r. Jana Kuczyńskiego;

c) na członka Delegacji Plantacji Miejskich — r. Antoniego Remiszewskiego;

d) na zastępców delegatów do:

Komitetu Związku Specjalnego dla budowy i wykorzystania linii kolejowej Łódź — Rawa,

Komitetu Związku Specjalnego dla budowy i wykorzystania linii kolejowej Łódź — Rokietnica — Tomaszów;

rr. Ch. I. Bermans, J. Klimaszewskiego, T. Pola i A. Utę: (przez aklamację).

Uchwalono:

A. W sprawach, objętych porządkiem dziennym:

1. W sprawie zakładu wychowawczo-poprawczego dla dzieci moralnie zaniedbanych:

A. Następujący wniosek r. Kałużyńskiego:

Rada Miejska, w związku z właściwym wnioskiem r. Drabarka wzgl. Komisji Skarbowej i do Spraw Ogólnych, wzywa Magistrat do przedłożenia w terminie jednomiesięcznym konkretnych wniosków w sprawie utworzenia w Łodzi domu poprawczego dla dzieci moralnie zaniedbanych.

B. Następujący dezyderat członka Rady Miejskiej Rzewskiego:

Rada Miejska wzywa Magistrat do zwrócenia się do Województwa Łódzkiego o zbudowanie na terenie Województwa domu wychowawczego dla dzieci przestępnych, odpowiadającego ostatnim wymagom techniki i pedagogji; do czasu zaś zrealizowanie tego projektu — do wysyłania dzieci tych, oddanych przez sądy czasowo rodzicom, na Pomorze, do znajdujących się tamże właściwych zakładów.

II. W sprawie uregulowania poborów członków Magistratu:

Następujący wniosek Komisji Skarbowej i do Spraw Ogólnych:

Rada Miejska postanawia:

1. unieważnić punkt drugi uchwały Rady z dnia 18 maja 1921 r. w sprawie automatycznego rozciągania na członków Magistratu wszelkich i w jakiej kolwiek bądź formie przyznawanych zmian uposażeń pracowników miejskich:

2. ustalić od 1 września r. b. łącznie z dodatkami wypłatanymi pracownikom miejskim) następujące pobory miesięczne dla członków Magistratu: dla prezydenta — mk. 150 000.—, dla wiceprezydentów — po mk. 120 000.—, dla ławników — po mk. 100 000.—;

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

III. W sprawie sprzedaży części cegły wyprodukowanej w cegielniach miejskich:

Następujący wniosek Komisji Skarbowej:

Zważywszy,

a) iż w cegielniach miejskich znajduje się znaczny zapas cegły,

b) iż wobec dalszej produkcji zachodzi potrzeba przełożenia nagromadzonych zapasów z braku szop na otwarte miejsce, przez co poddane zostaną szkodliwemu działaniu atmosfery,

c) iż Zarząd Miejski ze względu na zły stan finansów nie przystąpi w roku bieżącym do budowy innych gmachów szkolnych, prócz gmachu przy ul. Zagajnikowej, zaopatrzonego już w dostateczną ilość cegły, —

Rada Miejska postanawia:

1. sprzedać część wyprodukowanej już cegły po cenie rynkowej, przeznaczając kwotę otrzymaną na wykończenie gmachu szkolnego przy ul. Zagajnikowej;

2. w związku z tem wnieść do Zamierzeń Skarbowych Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 1921-szy w dziale VI tytule II wpływów pozycję 4 (nową) „Wpływ ze sprzedaży cegły” — mk. 5.000.000.—;

3. wezwać Magistrat do wykonania postanowienia Zawartego w punkcie 1-szym niniejszej uchwały.

IV. W sprawie zaciągnięcia ze Skarbu Państwa krótkoterminowej pożyczki w kwocie mk. 20.000.000.— na pokrycie deficytu powstałego w czasie od dnia 1 czerwca do dnia 31 lipca 1921 r.

(I uchwalenie):

Rada miejska m. Łodzi uchwała przyjąć od Państwa Polskiego pożyczkę krótkoterminową w wysokości mk. 20.000.000.— (wyraźnie: dwadzieścia milionów marek), przyznaną reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. SM. 911 z dnia 11 czerwca 1921 roku na pokrycie deficytu administracyjnego powstałego w czasie od dnia 1 czerwca do dnia 31 lipca 1921 r., na warunkach ustalonych w powyższym reskrypcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Rada Miejska zobowiązuje się spłacić pożyczkę i gwarantuje spłacenie jej według powyższych warunków całym swoim tak nieruchomym, jak i ruchomym majątkiem, oraz wszystkimi dochodami komunalnymi.

Splaty i zwrot pożyczki winny być wnoszone do Kasy Skarbowej w Łodzi.

Do wystawienia odnośnego skryptu dłużnego i pokwitowania z odbioru upoważnia się Magistrat, w dowód czego własnoręczne podpisy.

(W głosowaniu brało udział 54 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto je dnomyślnie).

V. W sprawie zaciągnięcia ze Skarbu Państwa krótkoterminowej pożyczki w kwocie mk. 19.250.000.— na wyrównanie niedoboru administracyjnego miasta za czerwiec i lipiec r. b.:

(I uchwalenie).

Rada Miejska m. Łodzi uchwała przyjąć od Państwa Polskiego pożyczkę krótkoterminową w wysokości mk. 19.250.000.— (wyraźnie: dziewiętnaście milionów dwieście pięćdziesiąt tysięcy marek), przyznaną reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Nr. S.M. 1077 z dnia 12 lipca 1921 r., na wyrównanie niedoboru administracyjnego miasta za czerwiec i lipiec r. b., na warunkach, wyluszczonech w odezwie Wydziału Samorządowego Województwa Łódzkiego L. Sam. 1054/11 — 25 z dnia 20 lipca 1921 roku.

Rada Miejska zobowiązuje się spłacić pożyczkę i gwarantuje spłacenie jej według powyższych warunków całym swoim tak nieruchomym, jak i ruchomym majątkiem, oraz wszystkimi dochodami komunalnymi.

Splaty i zwrot pożyczki winny być wnoszone do Kasy Skarbowej w Łodzi.

Do wystawienia odnośnego skryptu dłużnego i pokwitowania z odbioru upoważnia się Magistrat, w dowód czego własnoręczne podpisy.

(W głosowaniu brało udział 54 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

VI. W sprawie zaciągnięcia ze Skarbu Państwa krótkoterminowej pożyczki w kwocie mk. 66.250.000.— na pokrycie niedoboru administracyjnego Gminy Miejskiej Łódź w czasie od dnia 1 sierpnia do dnia 30 września 1921 r. oraz na wypłacenie pracownikom miejskim i nauczycielstwu szkół powszechnych jednorazowego 100%-go dodatku drożyznianego na m. czerwiec i lipiec 1921 r.

(I uchwalenie):

Rada Miejska m. Łodzi uchwała przyjąć od Państwa Polskiego pożyczkę krótkoterminową w wysokości mk. 66,250,000.—, przyznaną reskryptem Ministerstwa Skarbu Nr. 12708/D.B. z dnia 16 lipca 1921 r., na pokrycie niedoboru administracyjnego Gminy Miejskiej Łódź w czasie od dnia 1 sierpnia do dnia 30 września 1921 r. oraz na wypłacenie pracownikom miejskim i nauczycielstwu szkół powszechnych jednorazowego 100%-go dodatku drożyznianego na m. czerwiec i lipiec 1921 r. na warunkach wyluszczonech w reskrypcie Ministerstwa Spraw

Wewnętrznych № S. M. 1486 z dnia 23 lipca 1921 r.

Rada Miejska zobowiązuje się spłacić pożyczkę i gwarantuje spłacenie jej według powyższych warunków całym swoim tak nieruchomym, jak i ruchomym majątkiem, oraz wszystkimi dochodami komunalnymi.

Splaty i zwrot pożyczki winny być wnoszone do Kasy Skarbowej w Łodzi.

Do wystawienia odnośnego skrytu dłużnego i pokwitowania z odbioru upoważnia się Magistrat, w dowód czego własnoręczne podpisy.

(W głosowaniu brało udział 54 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

VII. W sprawie zaciągnięcia 25-miljonowej pożyczki na zakup węgla górnośląskiego dla Gazowni Miejskiej (I uchwalenie).

Rada Miejska, w związku z właściwym wnioskiem Magistratu № 907 z dnia 9 sierpnia r. b. oraz odezwą Magistratu № 3018-21 I, z dnia 18 sierpnia 1921 r., postanawia:

a) upoważnić Magistrat do zaciągnięcia 25-miljonowej pożyczki na zakup węgla górnośląskiego dla Gazowni Miejskiej, z zastrzeżeniem, iż warunki pożyczki muszą być uprzednio akceptowane przez Delegację Wydziału Finansowego Magistratu oraz podane Radzie Miejskiej do wiadomości;

b) upoważnić:

1. pp. prezydenta Aleksęgo Rzewskiego i wiceprezydenta dr. Romana Stupnickiego do podpisania w imieniu Magistratu m. Łodzi weksli, jakie mają być złożone w Banku, który pożyczkę udzieli, oraz

2. Magistrat m. Łodzi do udzielenia temu Bankowi zabezpieczenia hipotecznego na nieruchomości Gazowni Miejskiej w Łodzi: № hipot. 1228 rej. 1652, położonej przy ul. Targowej № 34.

Dezyderat:

Rada Miejska wyraża życzenie:

a) aby Gazownia Miejska tytułem kaucyj (od 100 mk.) przyjmowała obligacje pożyczek miejskich,

b) aby Magistrat z tem samem żądaniem zwrócił się do Elektrowni Łódzkiej.

(W głosowaniu brało udział 54 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

VIII. W sprawie przyznania pracownikom miejskim jednorazowego dodatku drożynianego na m. wrzesień 1921 r.:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1009 z dn. 2 września 1921 r., postanawia:

1. przyznać pracownikom miejskim wszelkich kategorii, nauczycielstwu miejskich szkół powszechnych i średnich oraz pracownikom Gazowni Miejskiej w Łodzi na miesiąc wrzesień 1921 r. jednorazowy dodatek drożyniany w wysokości 100 proc. poborów miesięcznych, o ile na ten cel uzyskane będą odpowiednie fundusze ze Skarbu Państwa;

2) podwyższyć w związku z tem odpowiednie pozycje wydatków Zamierzeń Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1921 o łączną sumę mk. 25.000.000.—;

3) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IX. W sprawie budowy łaźni ludowej w Łodzi:

A. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 971 z dnia 19 sierpnia 1921 r., postanawia:

1. przystąpić, wspólnie z Komisarjatem Epidemicznym Ligi Narodów, do budowy łaźni ludowej w m. Łodzi, kosztem około marek 10.000.000.—, z zastrzeżeniem dostarczenia bezpłatnie przez Komisarjat całkowitego urządzenia wewnętrznego;

2. zobowiązać się do pokrycia funduszy miejskich 30 proc. kosztów budowy oraz do odstąpienia po cenach własnych niezbędnych materiałów budowlanych;

3. wpłacić niezwłocznie do kasy Naczelnego Komisarjatu do spraw walki z epidemjami w Warszawie kwotę mk. 2.000.000.—, tytułem I-jej

raty, zaliczki na pokrycie powyższych kosztów;

4. powołać do Komitetu Budowlanego, mającego na celu energiczne zajęcie się tą sprawą pp. Eljasza Joela, przewodniczącego Wydziału Zdrowotności Publicznej, inż. Stanisława Nakielskiego, inż. E. Szenfelda, naczelnika Budownictwa Miejskiego, i d-ra E. Mittelstaedta, inspektora Szpitali Miejskich, jako przedstawicieli Magistratu m. Łodzi, oraz p. d-ra St. Skalskiego, dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia, jako przedstawiciela Naczelnego Komisarjatu do spraw walki z epidemjami w Warszawie;

5. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. Następujący wniosek r. Praszki:

Rada Miejska wzywa Magistrat, w miarę zachodzącej ku temu rzeczywistej potrzeby, do natychmiastowego przystąpienia do budowy łaźni prowizorycznej, korzystając w tym celu z właściwego subsydjum Rady Ligł Narodów.

X. W sprawie podwyższenia opłat za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach miejskich i obcych.

A. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 999 z dnia 30 sierpnia 1921 r., postanawia:

1. ustalić, poczynając od dnia 1 lipca 1921 r., następujące opłaty w miesiącu lipcu i sierpniu 1921 r. za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach miejskich i obcych:

a) za leczenie chorych chirurgicznych mk. 415.— dziennie,

b) za leczenie chorych wewnętrznych mk. 375.— dziennie,

c) za dzieci w szpitalu Anny-Marji: na oddziałach wewnętrznych mk. 360.— dziennie, na oddziałach chirurgicznych mk. 400.— dziennie,

d) za chorych epileptyków w szp. Ewang. mk. 150.— dziennie,

e) za leczenie położnic w przyt. położn. mk. 415.— dziennie.

2. ściągąć z gmin zamiejscowych na pokrycie kosztów rewindykacyj-

nych, jako też tytułem częściowego zwrotu wydatków, ponoszonych przez miasto na szpitalnictwo wogóle, po mk. 5.— za chorego dziennie;

3. ustalić, poczynając od dnia 1 września 1921 r., w następujący sposób opłaty:

a) za leczenie i utrzymanie chorych, leczących się w szpitalach miejskich na rachunek własny:

za chorego wewnątrz mk. 415.— dz.

„ „ chirurgiczn. „ 450.— „

w II kl. (pokój 2-osob.) „ 525.— „

w II kl. (pokój 1 osob.) „ 600.— „

b) za leczenie i utrzymanie chorych, kierowanych przez zarządy zakładów przemysłowych:

za chorego wewnątrz mk. 600.— dz.

„ „ chirurgiczn. „ 750.— „

4. „ w związku z zmianą stawek, podwyższyć w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1921 w wydatkach działu VII, tytułu I poz. 1 o mk. 250,000.—;

5. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. Następujący dezyderat Komisji Skarbowej i do Spraw Ogólnych:

Rada Miejska, uważając za nie właściwe dostarczanie Kancelarji Prezydjalnej wniosków w przeddzień posiedzenia plenarnego, wzywa Magistrat do wcześniejszego nadsyłania tychże.

XI. W sprawie podwyższenia opłat za czynności Urzędu Stanu Cywilnego:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 997 z dnia 30 sierpnia 1921 r., postanawia:

1. podwyższyć z dniem 1 września 1921 r. opłatę kancelaryjną za świadczenia Urzędu Stanu Cywilnego w następujący sposób:

za rejestrację urodzenia do mk. 200.—

„ „ zgonu „ „ 120.—

„ „ ślubu „ „ 250.—

„ akt znania „ „ 600.—

„ pełny wyciąg „ „ 250.—

„ skrót „ „ 120.—

„ „ do celów szkolnych „ „ 80.—

„ „ poświęcenie zapowiedzi ślubu „ „ 150.—

„ udzielenie informacji
wymag. posz. arch. „ „	100.—
„ przekład „ „	300.—
„ wydanie zaświadczenia
o złożeniu dokumen-
tów do ślubu „ „	100.—
2. upoważnić Magistrat, w miarę wzrostu kosztów administracyjnych do podwyższenia opłat kancelaryjnych pobieranych przez Urząd Stanu Cywilnego, w czasie od 1 września 1921-go do 1 stycznia 1922 r. bez uprzedniego każdorazowego zwracania się w tej mierze do Rady Miejskiej;
3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XII. W sprawie budżetu Teatru Miejskiego:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 998 z dn. 30 sierpnia 1921 r., postanawia:

1. zatwierdzić przedstawiony przez Wydział Oświaty i Kultury budżet Teatru Miejskiego na czas od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 1921 r. przewidujący we wpływach kwotę mk. 16,230,000.— i w wydatkach mk. 17,393,500.—;

2. w związku z powyższem utworzyć w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1921 nowy dział Vc — Teatr Miejski.

WPLYWY.

Tytuł I.

1. Wpływy z przed-
stawień	mk. 16.000.000.—
2. Wpływy z szatni „	150.000.—
3. „ z programów „	80.000.—
	<u>mk. 16,230,000.—</u>

WYDATKI.

Tytuł I.

1. pensje artystów	mk. 9.705.000.—
2. „ person. techn. „	2.850.000.—
3. „ bileterów „	400.000.—
4. Administr. teatru „	511.500.—
5. Komorne „	230.000.—
6. Opal i światło „	600.000.—
7. Wydatki kancelar. „	25.000.—
8. Druki i ogłoszenia „	400.000.—
9. Drobne wydatki „	15.000.—
	<u>mk. 14.736.500.—</u>

Tytuł II. Inwestycje.

1. Kupno rekwizytów
oraz przeróbka de-
koracyj	mk. 600.000.—
2. Utrzymanie inwen-
tarza oraz przewóz-
ka dekoracyj	„ 30.000.—
3. Remont teatru	„ 100.000.—
	<u>mk. 730.000.—</u>

Tytuł III. Różne wydatki.

1. Tantjema autorska	mk. 130.000.—
2. Wynagrodzenie ar-
tystów	„ 80.000.—
3. Muzyka i śpiew	„ 20.000.—
4. Rozjazdy	„ 15.000.—
5. Podatki	„ 1.600.000.—
6. Ubezpieczenie rek-
wizytów i wszel-
kich ruchomości	„ 92.000.—
	<u>mk. 1.907.000.—</u>

Ogółem w wydatkach m. 17,393,500,—
we wpływach „ 16,230,000.—
Z przewyżką wydatk. mk. 1.163.500.—

XIII. W sprawie podwyższenia taryfy za gaz:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1010 z dnia 2 września 1921 r. postanawia:

1. podwyższyć z dniem 1 września cenę za gaz:

a) przeznaczony do oświetlenia i ogrzewania do mk. 1,500.— za 1000 st. sześć.,

b) przeznaczony dla silników do mk. 1,100.— za 1000 st. sześć.,

c) zużyty w lokalach i budynkach miejskich do mk. 750.— za 1000 st. sześć.,

d) zużyty do oświetlenia ulic miasta do mk. 550.— za 1000 st. sześć.;

2) przyjąć do wiadomości, iż z dniem 1 września r. b. cenę 1 hektolitru koksu podwyższa się do mk. 1.000.—, cenę zaś 1 kilogramu smoły do mk. 80.—;

3. wezwać Magistrat do wykonania postanowienia zawartego w punkcie 1-szym niniejszej uchwały.

XIV. W sprawie interpelacji r. Drabarka i tow. o kompetencji Rady Nadzorczej Gazowni Miejskiej:

Przyjąć właściwą odpowiedź Magistratu do wiadomości uznając ją za wystarczającą.

XV. W sprawie interpelacji r. Raǳalskiego i tow. o sekwestrze zakładu kąpielowego przy ul. Kilińskiego № 120:

Zdjąć sprawę z porządku dziennego z powodu nieobecności interpelanta.

B. Poza porządkiem dziennym za uznaniem nagłości:

I. W sprawie pomocy dla głodującej Rosji:

Następujący wniosek frakcji P. P. S.:

Wobec szalejącego głodu i chorób, oziębłącej nieszczęśliwą ludność pod rządami sowietów, Rada Miejska uchwała:

1. wyasygnować mk. 100.000.-- na pomoc dla dotkniętego klęską nieurodzaju- proletryjatu rosyjskiego;

2. upoważnić Magistrat do wręczenia czynnikiem miarodajnym tej sumy;

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 10 min. 50 wieczór zamyka posiedzenie.

Przewodniczący:

(-) A. Remiszewski.

Prowadzący protokół: (-) P. Rundo.

Wykaz wpływów

Kasy Miejskiej m. Łodzi podatków i opłat w roku budżetowym 1920, 21.

1. Miejski podatek dochodu Mk. 4.853.197,20 fen.

2. Miejski podatek od nieruchomości Mk. 41.837,10 fen.

3. Miejski podatek od gruntowy Mk. 99.004,22 fen.

4. Podatek od obrotu (dodatek do państwowej opłaty stempelowej przy przewłaszczeniu nieruchomości) Mk. 2.783.174,66 fen.

5. Dodatek 50% do podatku państwowego Mk. 29.460.024,35 fen.

6. 15% udziału w państwowym podatku repartycyjnym Mk. 812.927,32.

7. Podatek 25% zamiast udziału w realizacji pożyczek miejskich Mk. 133.250,—

8. Podatek od psów Mk. 144.900,—

9. Podatek od zabaw i widowisk Mk. 18.395.184,74 fen.

10. Specjalny podatek od obchodów sylwestrowych i noworocznych Mk. 1.304.284,—

11. Podatek od piwa Mk. 20.968,97 f.

12. Podatek od biletów jazdy tramwajów miejskich i kolejek dojazdowych Mk. 4.896.056,41 fen.

13. Podatek od gazu i elektryczności Mk. 684.974,76 fen.

14. Podatek monopolowy od węgla Mk. 17.472.032,25 fen.

15. Podatek monopolowy od soli Mk. 150.982,20 fen.

16. Podatek monopolowy od nafty Mk. 152.660,07 fen.

17. Podatek monopolowy od cukru Mk. 366.338,80 fen.

18. Opłaty miejskie od weksli protestowanych i aktów notarialnych Mk. 349.840,24 fen.

19. Opłaty za handel uliczny Mk. 14.—

20. Opłaty za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych Mk. 150.345,50 fen.

21. Opłaty za prawo jazdy po mieście Mk. 670.178,—

22. Opłaty kancelaryjne Mk. 59.375.

Wpływy zaległości podatków skasowanych

23. a) podatek od okien za lata 1916 i 1917 Mk. 288,92 fen.

b) 50% dodatek do podatku mieszkaniowego za r. 1918 Mk. 196 —

Razem Mk. 83.002.029,71 fen.

Sprawozdanie z działalności Urzędu Stanu Cywilnego za m. sierpień 1921 r.

Działalność Urzędu Stanu Cywilnego, w miesiącu sierpniu r.b. przedstawia się jak następuje:

gmina wyznaniowa	zarejestrowano		
	urodzeń	ślubów	zgonów
Baptyscka	1	2	3
Żydowska	479	76	183

UWAGA I. Na ogólną ilość zameldowań urodzeń było:

19— do 8 dni, w tym 4— martwourodzonych, 116— do roku, 53— do 5 lat, 182— do 10 lat, 78— do 15 lat, 24— do 20 lat, 5 powyżej 20 lat.

UWAGA II. Na ogólną liczbę zgonów, zarejestrowano w tutejszych rejestrach zgonu, 60 dzieci w wieku do 1 roku.

W miesiącu sprawozdawczym, zalegalizowano związki małżeńskie zawarte przed kilku lub kilkunastu laty (p. tabl. II.)

w dniu dokonania obrzędu religijnego 2, na II dzień 1, do roku 68, do 5 lat 3, do 10 lat 2, do 15 lat 2.

Na zasadzie art. 291 Kod. Cyw. uprawniono 23 dzieci, przez wniesienie ich do aktów małżeństwa, wskutek czego zabezpieczono im majątek i prawa dzieci ślubnych.

W myśl art. 54 Kod. Cyw. sporządzono 52 akta znania. Poświadczono 151 zapowiedzi ślubu. Wydano z archiwum wyciągów:

pełnych 436
skrótów 1309
do celów szkolnych 10

Razem 1755

Sporządzono i przesłano tygodniowe wykazy statystyczne, ilustrujące dokładnie rejestrację ruchu naturalnego ludności, do Miejskiego Urzędu Statystycznego. Wypełniono 3 kwestjonariusze sądowe, oraz załatwiono korespondencję z gminami

politycznymi i władzami w 49 sprawach.

Kasa w miesiącu sprawozdawczym, wykazuje wpływów:

Mk. 233.230.—

przyczem po wylegitymowaniu się z pobierania zapomóg z miejskich instytucji Opieki Społecznej, zwolniono z opłat 39 osób.

Celem pokrycia kosztów administracyjnych, Urząd wystąpił do Magistratu z wnioskiem, o podwyższenie opłat kancelaryjnych, za świadczenia Urzędu Stanu Cywilnego, jak następuje:

za rejestrację urodzenia Mk. 150.—
" " ślubu " 250.—
" " zgonu " 120.—
" akt znania " 350.—
" pełny wyciąg " 250.—
" skrót " 120.—
" do celów szkolnych " 40.—
" pośw. zapowiedzi ślubu " 180.—
" udzielenie inform. wymagających poszyk. arch. " 100.—
" przekład " 200.—
i w ten sposób budżet Urzędu, wykazuje nadwyżkę w wysokości Mk. 356.710.—

Przewodzący Wydziału
Prezydent: Rzewski.

Sprawy aprowizacyjne.

Walka z lichwą i spekulacją.

Z dniem 30. VI. b. r. zostały całkowicie zwinięte prowincjonalne urzędy walki z lichwą za wyjątkiem urzędów w Warszawie, Będzinie Łodzi, Krakowie, Lwowie i Lublinie. W tych ostatnich zniesiono organa wyławdowcze.

W związku z tym minister spraw wewnętrznych polecił pouczyć wszystkie organy policyjne, że są obowiązane ścigać z całą surowością przekroczenia ustawy o zwalczaniu lichwy a także wydanych w tym względzie rozporządzeń administracyjnych, kierując doniesienia bądź to do sądów, do władz administracyjnych 1-ej instancji i do urzędu walki z lichwą, gdzie takowe jeszcze pozostały. Ce-

lem skuteczniejszej akcji walki z lichwą i drożyzną mają być utworzone przy urzędach śledczych specjalne oddziały śledcze, których zadaniem byłoby specjalizowanie się w akcji zwalczania lichwy i jak najszerze współdziałanie w tym względzie z organami policji umundurowanej. Ze szczególną surowością i bezwzględnością poleca minister ścigać pokątnych i nieuprawnionych handlarzy łańcuszkowych, aresztując ich i oddając w ręce władz sądowych. Dalej organa policyjne mają być pouczone, że wolny handel nie upoważnia do wyzysku, a ustawy i rozporządzenia o walce z lichwą i drożyzną obowiązują w pełni i będą tem większą surowością stosowane.

Ważniejsze ustawy i rozporządzenia w tym względzie, których znajomości należy bezwzględnie żądać od funkcjonarjuszy policji, są: 1) Ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. Dz. Ust. 67, 2) Rozporządzenie z dnia 20. I. 1919 r. Monitor Polski 15, 3) Rozporządzenie z dnia 13. VI. 1919 r. Monitor Polski 130, 4) Rozporządzenie z dn. 5. IV. 1919 r. Monitor Polski 82 (z wyjątkiem art. 3), 5) Rozporządzenie z dnia 8. VIII. 1919 r. Monitor Polski 178, 6) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7. III. 1921 r. Dz. Ust. 23.

Przy określaniu i ściganiu nadmierności cen należy kierować się ogłoszaniem przez władze polityczne cenami wytycznymi.

Oprócz zarządzenia powyższego ministerstwo spraw wewnętrznych równocześnie wydało polecenie podległym władzom administracyjnym utworzenia powiatowych i wojewódzkich Komisji badania cen, których orzeczenia będą miarodajne dla władz sądowych administracyjnych przy określaniu nadmiernej wysokości cen. Komitety będą mieć za zadanie określanie w porozumieniu ze starostami cen wytycznych na artykuły pierwszej potrzeby.

Obrót węglem.

Dnia 1 października r. b. zniechęconą zostaje rządowa kontrola nad obrotem węgla i równocześnie, Urząd Węglowy podlega likwidacji. W ten sposób jeszcze w jednej dziedzinie naszego życia gospodarczego powracamy do gospodarki pokojowej. Gdyby ilość węgla, jaką Polska ma do dyspozycji, odpowiadała jej zapotrzebowaniu, powrót do wolnego handlu węglem odbyłby się bez żadnych wstrząśnień. Niestety jednak, z powodu panownego Śląska, kopalnie górnośląskie pozostają jeszcze poza naszymi granicami. Wobec tego rząd, wprowadzając wolny handel węglem, równocześnie czyni kroki, aby zabezpieczyć dostawę węgla dla tych przedsiębiorstw, których sprawna działalność posiada znaczenia społeczne.

W pierwszym więc rzędzie zabezpieczoną będzie dostawa węgla dla kolei i dla przedsiębiorstw municypalnych, jak wodociągi, gazownie, elektrownie. Dostawy dla tego rodzaju przedsiębiorstw znajdować się będą w jednej z pierwszych kolejności wysyłek. Dalej rząd pragnie zabezpieczyć interesy ludności miast i zamierza połowę węgla górnośląskiego, nadchodzącego do Polski, po zabezpieczeniu dostaw dla kolei przeznaczyć dla składników, odprzedających węgiel na potrzeby domowe ludności miejskiej.

Pragnąc obronić koleje przed nadmierną zwyżką cen węgla, rząd zachowuje sobie możność regulowania cen węgla, przeznaczonego dla kolei; również i ludność miejska, kupująca węgiel dla użytku domowego, chronioną będzie przez przepisy co do lichwy towarowej, ustanawiające maksymalny zarobek dla odsprzedawców węgla.

Dalej poczynione zostaną kroki, mające na celu, zapewnienie dostatecznej ilości ropy naftowej dla fabryk, dostosowanych do opalu ropy; dla ludności zaś miejskiej przewidziane będą większe, niż dotychczas, ilości nafty.

KRONIKA MIEJSKA.

Goście Skandynawscy w Łodzi.

W poniedziałek dnia 19 września przybyli do Łodzi dziennikarze skandynawscy w następującym składzie:

z Danji pp. E. Viggo Wolbye, ekonomiczny redaktor „Berlingske Tidende”, E. Stenbeck, J. A. Jensen, Henning, Kehler, współpracownik „Politiken”, Konrad Marott, soc. dem. poseł do Folketingu, N. Nelsen, przedstawiciel dziennika „Boersen”.

Z Norwegji: Fr. Frøisland, redaktor „Aftenposten”, M. Thomassen, współwłaściciel narodowej „Tidende Tagn.”, Hjort Johanem (liberalno-lewicowe „Dagbladet”), M. Martissen, reprezentant ekonomicznego, liberalnego organu „Norges Handels og Seefarttidende”.

Ze Szwecji: A. Ahman, współredaktor „Geeteborgs Handels og Seefartstidende”.

Delegację skandynawską powitał na dworcu Fabryczno—Łódzkim specjalny komitet, składający się z przedstawicieli prasy, władz oraz D.O.G.

Goście udali się powozami i samochodami do Grand-Hotelu, po czem złożyli wizytę u p. Wojewody.

Pan wojewoda Kamiński witając gości wskazał na demokratyczny charakter naszego kraju, który będąc dalekim od polityki militarystyki i zaborów stoi jedynie na straży swoich granic etnograficznych. Polska wita przedstawicieli prasy demokratycznych narodów skandynawskich.

Po wizycie u p. Wojewody goście udali się do Magistratu. Prezydent Rzewski, witając delegację wskazał na cenne pierwiastki wniesione do skarbcza ogólnoludzkiej kultury przez narody skandynawskie. Kraj nasz w dziedzinie kulturalno-oświatowej wzoruje się na uniwersytetach ludowych norweskich, w dziedzinie spółdzielni i zrzeszeń wytwórczych wzorem dla nas jest D a n j a, w dziedzinie wychowania fizycznego młodzieży i higieny miast—S z w e c j a. Jeżeli ocena naszego miasta wypadnie niezbyt korzystanie, to należy wziąć pod uwagę, że samorząd nasz liczy zaledwie lat kilka. Upośledzający stan miast naszych jest wynikiem długoletniej niewoli politycznej narodu.

Z Magistratu delegacja udała się do Grand—Hotelu, gdzie przedstawiciele prasy podejmowali gości śniadaniem. poczem delegacja zwiedzała zakłady T-wa Akc. K. Scheiblera.

Po południu staraniem miasta i sfer obywatelskich odbyło się uroczyste przyjęcie gości skandynawskich w sali „malinowej” Grand-Hotelu.

Pierwszy przemawiał w zastępstwie wojewody dr. Garapich, podkreślając znaczenie Polski w rodzinie wolnych i niepodległych ludów.

Prezydent Rzewski w dłuższym przemówieniu mówił o wysokiej kulturze państw skandynawskich, których dorobek wzbogacił ogólną skarbnicę postępu. Ten wysoki stopień kultury zawdzięczają państwa skandynawskie przede wszystkim swej wolności i niepodległości narodowej. U nas natomiast cały wysiłek narodu w ciągu wiekowej niewoli skierowany był przeciwko eksterminacyjnej polityce najeźdźców, usiłujących zniszczyć naród polski.

Historja nasza wiąże się w pewnych momentach z historją Szwecji i Danji: wspomnieć tu należy o dynastji Wazów, o wojnach Karola i pokoju Oliwskim, wreszcie o wspólnych wakach wojsk polskich i duńskich: z

okresu wyprawy Czarneckiego. Podania i legendy opromieniają te czasy aureolą bohaterstwa i poświęcenia.

Młodzież nasza wzrasta pod urokiem przepięknych sag skandynawskich, zachwyca się opowiadaniem o wyprawach marynarzy norweskich, a każdy polak ze złości wspomina Szwecję, za sympatję jaką cieszyli się w tym kraju emigranci z 1863 r.

Kończąc swoje przemówienie, wskazał prezydent Rzewski na wielką rolę, jaką odegra w dziele pacycikacji świata wzajemne zbliżenie ludów i wznosił toast na cześć ludów skandynawskich.

Następnie pułkownik Lewszycki w imieniu miejscowego D. O. G. mówił o zadaniach armji polskiej, podkreślając, że armja nasza niezna celów zaborczych, ale wobec potężnych wrogów, czyhających na naszą wolność, musi być czujna i gotowa do obrony granic. Naród polski przeżył zbyt ciężką próbę, aby lekceważyć znaczenie wolności i niepodległości. Przemówienie swoje zakończył pułk. Lewszycki okrzykiem na cześć Skandynawji.

Redaktor „Neue Lodzer Zeitung”, p. Milker mówił o wpływie kultury skandynawskiej na społeczeństwo polskie. Thorwaldsen, twórca pomników Kopernika i Poniatowskiego jest czczony w Polsce niemniej, jak w swojej ojczyźnie Szwecji. Wspomnieć należy o Ibsenie i Björnsonie, którzy tak często przemawiają z desk scenicznych, porywając publiczność głęboką i wierną analizą dusz ludzkich i stosunków społecznych.

Redaktor Czajewski poświęcił swoje przemówienie znaczeniu prasy wreszcie p. Dąbrowski w imieniu syndykatu dziennikarzy mówił o wspólnych zadaniach dziennikarzy, którzy są rzecznikami postępu.

Odpowiadając w imieniu gości, pierwszy zabrał głos van Kollen, stwierdzając, że zmartwychstanie Polski powitane było radośnie przez wszystkie ludy świata. Odrodzenie Polski było aktem sprawiedliwości dziejowej, który najżywiej był odczuty przez ludu skandynawskie, ceniące wolność i niezależność.

Następnie przemawiał redaktor socjalistycznego dziennika „Folket”, p. Marrot, podkreślając, że Polska w ciągu długich lat niewoli cieszyła się gorącą sympatją ludów skandynawskich. Polska jest krajem bogatym nie tylko dlatego, że posiada węgiel, naftę, żelazo i sól, największym bogactwem Polski są serca ludu, milującego swą Ojczyznę. Lud ten stoi na straży niepodległości Polski i jej kultury. Polska, która z takim bohaterstwem i poświęceniem odparła nawałę bolszewicką jest uosobieniem teraźniejszości moralnej i duchowej. Z wielką sympatją śledzimy waszą walkę plebiscytową na Górnym Śląsku. Brałem udział w pracy plebiscytowej w Szlezewigu i wiem z własnego doświadczenia, co znaczy frazes o samookreśleniu ludów wobec teroru pańkarzy niemieckich.

W twardej walce z wrogami nie byliście zjadaczami chleba, lecz umieliście wnieść się na wyżyny największych ofiar i poświęcenia. Rozumiem, jakie uczucie przeżywać musi obecny prezydent tego miasta, który niejednokrotnie był więziony przez władze zaborcze za nieprzejednaną walkę o wyzwolenie i wreszcie po latach wysiłków stanął na czele miasta, które było terenem tej zaciętej walki.

Nie może być trwałego pokoju bez wolnych i niepodległych ludów. Wazelki ucisk narodowy jest zbrodnią i zarzewiem przyszłych katastrof.

Przepiękne przemówienie swoje zakończył p. Marrot okrzykiem na cześć Polski pracującej, myślącej o lepszym jutrze.

Redaktor „National Tidende” mówił o trudnej sytuacji Polski, o braku przyjaciół i niekorzystnych warunkach gospodarczych kraju, wyrażając nadzieje, że naród polski dzięki swej wytrwałości i pracy przewycięży wszystkie przeszkody i utrwali swój byt.

Przemówienia tłumaczył por. miejscowego D. O. G. Probst, który świetnie włada językami duńskim i szwedzkim.

W sprawie przeniesienia stacji Kolejek Dojazdowych z ul. Zgierskiej na Rynek Bałucki.

Protokół

zajęcia Komisji z dn. 15 lipca 1921 r. na stacji Łódzkiej Kolei Dojazdowej Łódź-Zgierz przy ul. Zgierskiej № 18.

Obecni: Komisarz Rządu na m. Łódź, p. Izycki, Zastępca Komendanta Policji Państwowej p. Izydorczyk, Przedstawiciel Łódzkiej Dyrekcji Okręg. Rob. Publ. inż. Adolf, Komendant Łódzkiej Straży Ogniowej Ochotn. Dr. Grohman, Maczelnik Budownictwa Miejskiego inż. Szenfeld, Maczelnik Inżynier m. Łodzi inż. Stebelski.

Komisja zbadła stan komunikacji kolejowej i tramwajowej na ulicy Zgierskiej między Placem Kościelnym a Rynkiem Bałuckim, gdzie się odbywa przesiadanie pasażerów z tramwaji miejskich do kolei dojazdowych i odwrotnie. Ulica Zgierska w tem miejscu posiada szerokość między frontami domów 14,90 m., a szerokość jezdni wynosi 10,60 m. Na powyższej przestrzeni odbywa się manewrowanie pociągów kolei dojazdowych, polegające na przesuwaniu pociągów z jednego toru na drugi, przyczem jeden tor stale jest zajęty przez jeden zapasowy wagon, a przez większą część czasu w ciągu dnia obydwie tory są zajęte przez pociągi przychodzące i odchodzące. Dla przejazdu kołowego pozostaje wtedy po każdej stronie torów kolejowych tylko po 8 m. licząc od szyny do mostków domowych nad rynsztokami, czyli miejsce tylko dla jednej furmanki. W razie jakiegokolwiek wypadku z furmanką ciężko

ładowną, naprzykład złamanie osi lub koła, albo upadku konia, ulica zostaje w tem miejscu zatarasowaną dla przejazdu.

Publiczność piesza również jest krępowana w swoich ruchach, ponieważ chodniki, szerokości tylko 2,15 m. są stale zapchane publicznością, oczekującą na odejście i przyście pociągów.

Dalej Komisja ustaliła, że tory i wozy kolei dojazdowych wkraczają w granice miasta z przed roku 1906 na 130 m., co jest sprzeczne z koncesją, udzieloną przez b. rząd rosyjski Towarzystwu Akcyjnemu Łódzkich Kolei Dojazdowych, która nadawała prawo układania toru na dawala prawo układania toru tylko do ówczesnych granic miasta.

Wreszcie Komisja obejrzała miejski Rynek Bałucki i ustaliła, że ten plac nadaje się pod każdym względem jako miejsce dla urządzenia stacji tramwajowej, dla przesiadania się pasażerów z tramwajów miejskich do kolei dojazdowych i odwrotnie.

Wobec powyższego Komisja przysłała do wniosku, że przesiadanie publiczności na pierwszorzędnej arterji łódzkiej, jaką jest ul. Zgierska, tamuje ruch kołowy i pieszy, przedstawia niebezpieczeństwo na wypadek zatarasowania ulicy, a szczególnie w razie pożaru na przedmieściu Bałuty i dlatego miejsce przesiadania winno być usunięte z ulicy Zgierskiej i przeniesione na plac miejski „Rynek Bałucki”.

Uchwalono wezwać Magistrat do zwołania Towarzystwa Akc. Ł. Kolei Dojazdowych do usunięcia stacji przesiadkowej z ul. Zgierskiej w terminie do 1 stycznia 1922 roku i do

urządzenia tejsze stacji na miejskim Rynku Bałuckim w tymże terminie, przyczem Magistrat winien otrzymywać pewną opłatę umowną za używanie ulic miejskich pod tory kolejowe.

Łódź, dn. 15 lipca 1921 r.

Podpisy:

Komisarz Rządu na m. Łódź
Komendant Policji Państwowej
Przedstawiciel Dyrekcji Okr. Rob. Publ.
Komendant Łódzkiej Straży Ogniowej
Naczelnik Budownictwa Miejskiego
Naczelnny Inżynier m. Łodzi.

W sprawie powyższej przesłano następujące pisma:

Łódź, dn. 16 września 1921 r.

Do Zarządu Towarzystwa Łódzkich Kolei Dojazdowych w miejscu.

Przesyłając przy niniejszym odpis protokołu z ogłędzin specjalnej komisji z dn. 15 lipca 1921 r., prosimy o niezwłoczne przystąpienie do robót przygotowawczych i ostatecznych, mających na celu usunięcie niedogodności i przeszkód w komunikacji na ul. Zgierskiej, wyluszczonej w powyższym protokule.

W razie niewykonania tych robót do oznaczonego terminu, przystąpimy do usunięcia wymienionych przeszkód własnymi siłami na koszt Panów.

Prezydent (—) Rzewski
Nacz. Bud. M. (—) Szenfeld.

Do Ministerstwa Kolei Państwowych w Warszawie.

Przesyłając przy niniejszym odpis protokołu z ogłędzin specjalnej komisji z dn. 15 lipca 1921 r. nadmieniamy, że już od 1916 r. zwracaliśmy się do Zarządu Towarzystwa Łódzkich Kolei Dojazdowych z propozycją usunięcia stacji przesiadkowej z wąskiej ulicy Zgierskiej na bardzo obszerny plac, Rynek Bałucki, obok którego tory tejsze kolei przechodzą.

Nasza propozycja została jednakże nieuwzględniona i Zarząd Towarzystwa wogóle nie reaguje na na-

sze żądanie, tyczące się bezpieczeństwa publicznego.

Wobec tego pismem z dn. 16 września 1921 r. wezwaliśmy Zarząd Towarzystwa pismem o wykonanie we właściwym terminie uchwał komisji i podług protokołu z dn. 15 lipca r. b. grożąc zastosowaniem wszelkich rozporządzalnych środków w razie odmownym i prosimy Ministerjum, ażeby ze swej strony wezwalo Towarzystwo Łódzkich Kolei Dojazdowych do dobrowolnego wykonania słusznych żądań miasta, uniknąć stosowania środków przymusowych, mogących się nawet odbić na ruchu kolejowym w obrębie miasta tychże Kolei Dojazdowych.

Prezydent (—) Rzewski
Nacz. Bud. M. (—) Szenfeld.

Do Dyrekcji Okręgowej Robót Publicznych w miejscu.

Przy niniejszym załączamy odpisy pisma z dn. 15 lipca 1921 r. dla łaskawej wiadomości i z dodaniem, że te odpisy zostały również przesłane do Ministerstwa Kolei Państwowych z prośbą o interwencję.

Nacz. Bud. M. (—) Szenfeld.

— **Opieka nad cmentarzami.** Grono-ogrodników łódzkich zwróciło się do Magistratu z memorjałem w sprawie roztoczenia opieki nad cmentarzami łódzkimi, które znajdują się w stanie zupełnego zaniedbania. Magistrat odpowiedział, że sprawa powyższa nie wchodzi w zakres kompetencji władz miejskich, gdyż cmentarzami zarządza dozór cmentarny, składający się z przedstawicieli poszczególnych parafij.

— **Żądania pracowników tramwajowych.** Pracownicy tramwajowi wystąpili do Zarządu kolei elektrycznej łódzkiej z żądaniem podwyższenia płacy stosownie do plac obowiązujących na tramwajach w Warszawie gdzie minimalna pensja wynosi 31 tys. miesięcznie. W związku z powyższym projektowane jest

podwyższenie taryfy za przejazd, jak w Warszawie, do 25 marek.

— O podatek od ładunków kolejowych. Magistrat zwrócił się do władz nadzorczych z zażaleniem z powodu nieprzelewania przez władze kolejowe do Kasy Miejskiej należnych miastu sum, pobranych przez władze kolejowe, tytułem podatku od ładunków.

* * *

Powyższe miejscowy organ P. P. S. „Łodzianin” № 31 z dnia 25 września zaopatruje w następujący komentarz. Niedawno władze miejskie otrzymały zezwolenie na pobieranie podatku ładunkowego. Po porozumieniu się z władzami kolejowymi opłacono administrację za pobieranie podatku i co miesiąc podatek ten miał wpływać do kasy miejskiej, tymczasem mija miesiąc drugi, trzeci, czwarty, podatek wpływa do kas kolejowych, lecz miasto nie otrzymuje z tego ani grosza. Kto bezprawnie przetrzymuje podatkowe pieniądze miejskie trudno dociec. Magistrat wysyła depesze i przebiegi do centralnych władz kolejowych, które znowu interpelują dość długo łódzkie władze kolejowe, a w międzyczasie ktoś bezprawnie obraca miejskimi pieniędzmi.

Podkreślić należy, że podatek ten jest przeznaczony na przebudowanie ulic położonych w pobliżu dworców kolejowych. Z powodu ciężkich wozów transportowych wiozących z kolei towary, częste i kosztowne przebrukowanie ulic przy dworcach jest koniecznością. Brukarze nie chcą czekać aż władze kolejowe zwrócą należne miastu sumy, ztąd wzrasta deficyt budżetowy miasta.

Z powodu przetrzymywania w ciągu dziesięciu miesięcy projektu tego podatku przez centralne władze podatkowe w Warszawie, miasto straciło sto milionów marek, obecnie kiedy władze po długich i ciężkich cierpieniach zatwierdziły ten podatek, sabotują miasto lokalne władze kolejowe. Stosunki jak w Honolulu.

Czas już najwyższy, ażeby winni nadużywania władzy dostali się do kryminału.

— Ziemiaki. Wydział Zaprowiantowania Miasta sprzedaje ziemiaki na składzie przy ul. Jerzego № 8 bez ograniczenia ilości w cenie po 2400.— marek za korzec, w sprzedaży detalicznej i 2300.—marek hurtowo.

Stare kwity realizowane będą do dnia 26-go b. m. włącznie.

— Ruch służbowy. Kierownik biura Wydziału Zaprowiantowania Miasta p. B. Zys mianowany został szefem biura tegoż Wydziału.

— O płace w Gazowni. Odbyla się w Magistracie pod przewodnictwem prezydenta Rzewskiego narada przedstawicieli miasta i pracowników Gazowni miejskiej w sprawie zastosowania w Łodzi plac, obowiązujących w gazowni w Warszawie.

Zrealizowanie powyższego postulatu napotyka na poważne trudności ze względu na to, że gazownia warszawska posiada nowoczesne urządzenia techniczne, dzięki czemu wydajność w tej gazowni jest znacznie wyższa niż w Łodzi, pomimo, iż personel gazowni warszawskiej liczy zaledwie 1/3 ilości robotników zatrudnionych w Łodzi.

Nowoczesne piece i retorty, jakie posiada gazownia warszawska, nie wymagają tak licznej obsługi. Z tego powodu robocizna w gazowni łódzkiej przy zastosowaniu podwyżki wyniesie 53% wydatków ogólnych, gdy w Warszawie robocizna wynosi zaledwie 23,5% wydatków ogólnych.

Odezwa Komitetu Dnia Szkoły Powszechnej w Łodzi

OBYWATELE.

Wolna Zjednoczona Polska, dźwigają się do niepodległego bytu, zakłada podwaliny pod gmach suwerennego Państwa. Kamieniem węgiel-

nym podwaliny powinna i musi być oświata. Biada nam, jeśli byśmy zapragnęli budować na bagniskach ciemnoty. Trwałość, potęga i siła państwa od oświecenia zawisły.

Tę bijącą w oczy prawdę każdy obywatel polski musi sobie uświadomić, a uświadomiwszy domagać się, wołać o powszechną oświatę dla wszystkich. Domagajmy się światła, domagajmy się szkół i wolnego do nich dla wszystkich dostępu. Nie zwlekajmy, nie wolno czekać, by siły ducha narodu marniały w ciemnocie. W niedzielę, 25 września, wyjdźmy wszyscy z domów naszych i głosem donośnym wołajmy o powszechną oświatę. W dniu tym w całej Polsce rozbrzmiewać będą te same wołania, a każdy poszczególny obywatel musi dowieść narodowego i państwowego swego uświadomienia, musi dowieść, że na budowniczego wolnej Ojczyzny dorósł, że niepodległość narodu zabezpieczyć potrafi. Oręż zdobył niepodległość, oświata — utrzyma. Cała Polska musi to stwierdzić, każdy obywatel musi o tem wołać. Nikomu nie wolno uchylać się.

Zwłaszcza my, łodzianie, którzy u siebie skutecznie ciemnotę zwalczamy, musimy dobitnie a z siłą naszego uświadomienia dowieść. Głos Łodzi musi być najpotężniejszy.

Precz z ciemnotą!

Ażebymy dzień 25 września, Dzień Szkoły Powszechnej, wypadł jaknajokazalej pragniemy się naradzić, program ułożyć i dlatego uprzejmie prosimy o delegowanie przedstawicieli w środę dnia 21 września o godz. 7 do sali Rady Miejskiej—Pomorska 16.

Komitet Organizacyjny,

Łódź, dn. 10 września 1921 r.

Z żałobnej karty.

ś. p.

Jarogniew Drwęsk.
prezydent miasta Poznania.

Dnia 14 b. m. zmarł na krwawą dezynterję prezydent m. Poznania ś. p. Jarogniew Drwęski.

Zmarły prezydent był jedną z wybitnych postaci na niwie pracy samorządowej. Położył wielkie zasługi na odniemczeniu Poznania. Od dwóch lat piastował godność prezesa Związku Miast Polskich.

Ś. p. J. Drwęski, jakkolwiek należał do odłamu umiarkowania konserwatywnego, występował z wielką stanowczością przeciwko wprowadzeniu wolnego handlu, upatrując w tym etap do wzrostu orgji drożyznianej i dezorganizacji społecznej. Daleki od doktrynerstwa, liczył się z wymogami życia i przy rozstrzygnięciu żywotnych zagadnień doby bieżącej zajmował stanowisko pojednawcze.

W pogrzebie zasłużonego działacza wzięła udział cała ludność Poznania oraz szereg delegacji od instytucyj państwowych, komunalnych i społecznych.

Cześć pamięci zacnego obywatela, uczciwego człowieka i długoletniego szermierza o polskość m. Poznania!

